

ÎN LUNA FEBRUARIE

ZIUA A DOUA

**Praznicul Întâmpinării Domnului Dumnezeu și
Mântuitorului nostru Iisus Hristos**

www.teologie.net

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Pe Cuvântul cel nemărginit, și mai presus de ființă, pe Cel purtat cu slavă pe scaunele cerești, Îl primește în brațe Simeon, strigând: Acum mă slobozește, după cuvântul Tău Mântuitorule, Cea ce ești mântuirea credincioșilor și mângâierea. (de două ori)

Prunc văzându-Te minunatul Simeon, pe Tine, Cuvântul, Cel născut din Tatăl mai-nainte de veci, a strigat: Mă înfricoșez și mă tem, a Te primi în brațele mele, Stăpâne. Ci Te rog slobozește acum în pace pe robul Tău, ca un Milostiv.

Acum să se deschidă ușa cerească, că Dumnezeu Cuvântul, Cel ce S-a născut din Tatăl fără de ani, S-a născut din Fecioară, trup omenesc luând de bunăvoie, ca să înnoiască firea omenească ca un Bun, și să o pună dea-dreapta Părintelui.

Slavă..., Și acum..., glasul 1, a lui Andrei Criteanul.

Astăzi sfințita Maică și cea mai înaltă decât Biserica, la Templu a venit, arătând lumii pe Dătătorul de lege și Făcătorul ei; pe Care și în brațe luându-L bătrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum slobozește pe robul Tău, că Te-am văzut pe Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Mântuitorul, ca un prunc S-a adus, în Biserica Domnului, și cu bătrânele mâini, L-a primit pe El bătrânul.

Stih: *Acum slobozește pe robul Tău Stăpâne după cuvântul Tău în pace.*

Cărbunele cel ce S-a arătat mai-nainte dumnezeiescului Isaia, Hristos, ca într-un clește, prin mâinile Născătoarei de Dumnezeu, acum se dă bătrânului.

Stih: *Lumină spre descoperire neamurilor, și slavă poporului Tău Israil.*

Cu frică și cu bucurie, Simeon ținând în brațe pe Stăpânul, a cerut slobozire din viață, lăudând pe Maica lui Dumnezeu.

Slavă..., Și acum..., asemenea.

Primește o Simeoane, cea Preacurată a strigat, în brațe ca pe un prunc, pe Domnul slavei și Mântuitorul lumii.

Tropar, glasul 1.

Bucură-te ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeuul nostru, luminând pe cei dintru întuneric; veselește-te și tu bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă și învierea.

Ectenia mică și Otpustul.

***

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul...

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 8, glasul 1, însuși glasul.

Ale lui Gherman Patriarhul.

Spune Simeoane: Pe cine purtând în brațe, în Biserică te bucuri? Cui strigi și grăiești: Acum m-am slobozit, că am văzut pe Mântuitorul meu. Acesta este, Cel ce S-a născut din Fecioară; Acesta este, Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a întrupat pentru noi, și a mântuit pe om. Acestuia să ne închinăm. (de trei ori)

Priimește Simeoane, pe Cel pe Care Moise mai-nainte L-a văzut în nor, punând legea în Sinai; Care Prunc s-a făcut, și legii S-a supus. Acesta este, Care prin lege a grăit; Acesta este Cel vestit de proroci, Care s-a întrupat pentru noi, și a mântuit pe om. Acestuia să ne închinăm. (de trei ori)

Veniți și noi, cu cântări dumnezeiești să întâmpinăm pe Hristos, și să-L primim pe Dânsul, a Căruia mântuire Simeon a văzut. Acesta este, pe Care David L-a vestit. Acesta este, Cel ce a grăit prin proroci, Care s-a întrupat pentru noi, și a mântuit pe om. Acestuia să ne închinăm. (de două ori)

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea,

A lui Ioan monahul.

Să se deschidă astăzi ușa Cerului, că Cuvântul Tatălui cel fără început, luând început sub ani, nedespărțindu-Se de a Sa Dumnezeire, de Fecioara Maică, ca un prunc de patruzeci de zile, de bunăvoie S-a dus în Biserică Legii. Și pe Acesta în brațe Îl primește bătrânul, strigând: Slobozește-mă, căci văzură ochii mei mântuirea Ta. Cea ce ai venit în lume ca să mântuiești neamul omenesc, Doamne, slavă Ție.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și Paremiile

De la Ieșire (13:10), citire:

Și a grăit-a Domnul către Moise în ziua aceea, în care a scos pe fiii lui Israil din pământul Egiptului, zicând: Sfințește Mie pe tot întâi născutul, care deschide pânțelele dintre fiii lui Israil. Și a mers Moise, și a adunat tot poporul și a zis: Să țineți minte ziua aceasta, întru care ați ieșit din pământul Egiptului, și din casa

robiei; cu mână tare ne-a scos pe noi Domnul de acolo, și să păziți legea Lui. Și va fi dacă te va aduce pe tine în pământul hananeilor, precum s-a jurat părinților tăi, vei osebi tot născutul întâi, care deschide pânțele, partea bărbătească, Domnului. Și va fi dacă te va întreba pe tine după aceasta feciorul tău, zicând: Ce este aceasta? Vei zice lui: Că cu mână tare ne-a scos pe noi din pământul Egiptului, și din casa robiei. Deci când a învârtoșat pe Faraon și nu vrea să ne slobozească pe noi, a ucis Domnul tot născutul întâi în pământul Egiptului, de la născuții întâi ai oamenilor, până la născuții întâi ai dobitoacelor. Pentru aceasta eu aduc jertfă Domnului, pe tot cel ce deschide pânțele parte bărbătească, și pe tot născutul întâi al fiilor mei izbăvesc. Și va fi întru semn neclintit înaintea ochilor tăi; că așa a zis Domnul Dumnezeu Atotțiitorul: Că pe cei întâi născuți ai feciorilor tăi vei da Mie. Și va fi tot cela ce naște prunc parte bărbătească, în ziua a opta îi va tăia împrejur marginea trupului lui. Și treizeci și trei de zile nu va intra în Biserica lui Dumnezeu la preot, până când se vor plini zilele curățeniei. Și după aceea vei aduce Domnului un miel de un an fără prihană jertfă, și pui de porumbel sau de turturea, înaintea cortului la preot; sau în locul acestora vei aduce înaintea Domnului doi pui de porumbel sau doi de turturea. Și se va ruga preotul pentru dânsul, aceștia ce-mi aduc Mie această aducere sunt dintru toți fiii lui Israil, și i-am primit, și i-am sfințit pe dâșii Mie în locul celor născuți dintâi ai egiptenilor, întru care zi am ucis pe tot născutul întâi în pământul Egiptului, de la om până la dobitoc. Zis-a Domnul Dumnezeu Cel Preaînalt Sfântul lui Israil.

Din prorocia lui Isaia (6:1), citire:

Fost-a în anul în care a murit Ozia împăratul, văzut-am pe Domnul șezând pe Scaun Preaînalt și preaînălțat, și era plină Biserica de slava Lui. Și Serafimii stau împrejurul Lui: Șase aripi la unul, și șase aripi la altul, și cu două își acoperea fețele sale, și cu două își acoperea picioarele sale, iar cu două zburau. Și striga unul către altul, și zicea: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, plin este Cerul și pământul de slava Lui. Și s-a mutat din loc pragul cel deasupra de glasul cu care striga; și casa s-a umplut de fum și am zis: O ticălosul de mine, că m-am umilit! Că om sunt, și buze necurate am, și trăiesc în mijloc de norod, care are buze necurate, și pe Împăratul, Domnul Savaot l-am văzut cu ochii mei. Și a trimis la mine pe unul din Serafimi, și în mâna lui avea cărbune arzător, care îl luase cu cleștele din altar. Și l-a atins de gura mea, și a zis: Iată s-a atins acesta de buzele tale, și va șterge fărădelegile tale, și păcatele tale le va curăți. Și am auzit glasul Domnului, zicând: Pe cine voi trimite, și cine va merge la poporul acesta, și am zis: Iată eu, trimitemă. Și a zis: Mergi și zi norodului acestuia: Cu auzul veți auzi, și nu veți înțelege, și privind veți privi, și nu veți vedea. Că s-a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile sale greu a auzit, și ochii lor s-au împăinjenit, ca nu cumva să vadă cu ochii, și cu urechile să audă, și cu inima să înțeleagă, și se vor întoarce, și-i voi vindeca pe dâșii. Și am zis: Până când Doamne? Și a zis: Până când se vor pustii cetățile, ca să nu locuiască într-însele, și casele, ca să fie fără de oameni, și

pământul va rămânea pustiu, și după aceea va adăuga Dumnezeu oameni și se vor înmulți cei ce au rămas pe pământ.

Din prorocia lui Isaia(19:1), citire:

Iată Domnul va șede pe nor ușor, și va veni în Egipt, și se vor zdruncina idoli Egiptului de la fața Lui, și inima lor va seca într-înșii. Și se va tulbura sufletul lor într-înșii, și sfatul lor va strica, și va da Egiptul în mâini de domni cumpliți. Pentru că acestea grăiește Domnul, Stăpânul cel Sfânt, Savaot: Bea-vor egiptenii apă de pe lângă Mare, iar apa cea curgătoare va seca, și se va usca. Aceasta grăiește Domnul: Unde sunt acuma înțelepții tăi? Ca să-ți vestească, și să-ți spună ție, ce a sfătuit Domnul Savaot asupra Egiptului. În ziua aceea vor fi egiptenii într-o frică, și într-o cutremur de la fața mâniei Domnului Savaot, care El o va pune pe dânșii. Și va fi altarul Domnului în țara Egiptului, și turnul Domnului în hotarele lui, și va fi Domnul Savaot, semn în veci în pământul Egiptului. Că vor striga către Domnul, și le va trimite lor Domnul pe un om, care îi va mântui pe dânșii. Și se va cunoaște Domnul de egipteni, și vor cunoaște egiptenii pe Domnul în ziua aceea; și vor face jertfă și dar. Și se vor ruga, și vor da rugăciunile sale Domnului.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1

A lui Anatolie.

Cel vechi de zile, Care a dat de demult Legea lui Moise în Sinai, astăzi Prunc este văzut. Și după Lege, ca un făcător al Legii, Legea plinind, în Biserică este adus și bătrânului S-a dat. Și primindu-L pe El dreptul Simeon, și plinirea făgăduințelor văzându-o săvârșită, cu bucurie a strigat: Văzut-au ochii mei, taina cea din veac ascunsă, care în zilele acestea de apoi s-a arătat, lumină care risipește întunericul neamurilor celor necredincioase și slavă noului ales Israel. Pentru aceasta slobozește pe robul Tău, din legăturile acestui trup, la viața cea neîmbătrânitoare, minunată și fără de sfârșit, Cea ce dai lumii mare milă.

A lui Ioan monahul.

Astăzi, Cel ce a dat de demult legea lui Moise în Sinai, Se supune pentru noi poruncilor Legii, ca un Milostiv făcându-Se ca noi. Acum Dumnezeu cel curat, ca un Prunc Sfânt, deschizând pântecul celei Curate, luiși însuși ca un Dumnezeu se aduce, de blestemul Legii slobozindu-ne, și luminând sufletele noastre.

Glasul al 2-lea, al lui Andrei Piros

Pe Acela căruia slujitorii cei de sus cu cutremur se roagă, jos acum Simeon, în brațe trupește luându-L, a propovăduit că Dumnezeu cu oamenii S-a unit, și Om pe Dumnezeu cel ceresc văzându-L, osebindu-Se de cele de pe pământ, cu bucurie a strigat: Cea ce ai descoperit celor din întuneric lumina cea neînserată, Doamne, slavă Ție.

A lui Gherman, același glas.

Astăzi Simeon primește în brațe pe Domnul slavei, pe Care mai-nainte sub nor Moise L-a văzut, când în muntele Sinai i-a dat lui tablele legii. Acesta este, Cel ce a grăit prin proroci și Făcător Legii. Acesta este, pe Care David mai-nainte L-a vestit, Cel ce este tuturor înfricoșat, Care are mare și bogată milă.

Altă stihiră, același glas; a lui Ioan monahul.

Pe Cel din fire sfințit, sfințita Fecioara L-a adus în Templu preotului, iar Simeon tinzându-și mâinile, L-a primit pe El bucurându-se și a strigat: Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, Doamne.

Altă stihiră, același glas:

Ziditorul Cerului și al pământului, astăzi este ținut în brațe de Sfântul Simeon bătrânul, care plin de Duhul Sfânt zicea: Slobozitu-m-am acum, că am văzut pe Mântuitorul meu.

Același glas, a lui Anatolie,

Astăzi Simeon bătrânul în Templu intră, bucurându-se cu duhul, ca să primească în brațe pe Dătătorul Legii lui Moise, și plinitorul ei; că acela prin întuneric și glas nearătat, văzător de Dumnezeu a fi s-a învrednicit, și cu fața acoperită, inimile cele necredincioase ale evreilor le-a defăimat; iar acesta pe Cuvântul cel mai-nainte de veci al Tatălui întrupat L-a purtat, și lumina neamurilor a descoperit, Crucea adică și Învierea. Și Anna prorociță s-a arătat, pe Mântuitorul și Izbăvitorul lui Israil propovăduind. Acestuia să strigăm, lui Hristos Dumnezeului nostru: Pentru Născătoarea de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Glasul al 4-lea, a lui Andrei Criteanul.

Astăzi sfințita Maică, care însăși Templu al Celui Preaînalt s-a făcut, la templu a venit, arătând lumii pe Făcătorul lumii și Dătătorul Legii, pe Care și în brațe primindu-L bătrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum slobozește pe robul Tău, că Te-am văzut pe Tine mântuirea sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea, a aceluiași.

Cercetați Scripturile, precum a zis în Evanghelii Hristos Dumnezeul nostru, că într-însele Îl vom afla pe Dânsul, născut și înfășat, în iesle pus și cu lapte hrănit, tăiere-împrejur primind și de Simeon fiind purtat, nu prin închipuire sau nălucire, ci cu adevărat lumii S-a arătat. Către Care să strigăm: Cel ce ești mai-nainte de veci, Dumnezeule, slavă Ție.

Și acum..., același glas, al lui Gherman.

Cel vechi de zile, Prunc făcându-Se cu trupul, de Maica Fecioară, în Biserică este adus, plinind făgăduința Legii Sale; pe Care Simeon primindu-L, a zis: Acum slobozește în pace, după cuvântul Tău pe robul Tău, că văzură ochii mei mântuirea Ta, Doamne.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 7-lea; ale lui Cosma monahul.

Împodobește-ți camera ta Sioane și primește pe Împăratul Hristos; închină-te Mariei, ușii celei cerești; că aceasta scaun de Heruvimi s-a arătat; aceasta poartă pe Împăratul slavei. Nor de lumină este Fecioara, purtând în trup pe Fiul Cel mai-nainte de luceafăr. Pe Care primindu-L Simeon în brațele sale, L-a propovăduit popoarelor a fi Stăpân al vieții și al morții și Mântuitor al lumii.

Stih: *Acum slobozește pe robul Tău Stăpâne după cuvântul Tău în pace.*

Pe Cel ce a strălucit mai-nainte de veci din Tatăl, iar mai pe urmă din pânțele fecioresc, pe Cel ce a pus Legea în muntele Sinai și S-a supus poruncii Legii, ducându-L în Templu, Maica ceea ce nu știe de nuntă, L-a adus la preotul cel bătrân și drept, căruia i se vestise să vadă pe Hristos Domnul; pe Care luându-L Simeon în brațele sale, s-a bucurat, strigând: Dumnezeu este Acesta, cu Tatăl împreună veșnic și izbăvitor al sufletelor noastre.

Stih: *Lumină spre descoperire neamurilor și slavă poporului Tău Israil.*

Pe Cel ce este purtat în căruță de Heruvimi, și de Serafimi este laudat cu cântări, purtându-L în brațe Născătoarea de Dumnezeu Maria, pe Cel ce S-a întrupat dintr-însa fără ispită de nuntă, pe Dătătorul Legii, Cel ce a plinit rânduiala Legii, L-a dat în mâinile bătrânului preot; care Viața purtând, a cerut dezlegarea de viață, zicând: Stăpâne acum mă slobozește, să vestesc lui Adam: Că Te-am văzut Prunc, pe Tine, Dumnezeul cel neschimbat, și mai-nainte de veci și Mântuitor al lumii.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea,

a lui Andrei Criteanul.

Cel ce este purtat pe aripi Heruvimi, și de Serafimi este laudat, astăzi în dumnezeiescul Templu, după Lege fiind adus, în brațele bătrânului ca pe un scaun șade. Și de la Iosif primește daruri vrednice de Dumnezeu, ca o pereche de turturele – nespurcata Biserică, și pe poporul cel nou-ales dintre păgâni, și doi pui de porumbel, ca un Începător al Legii celei vechi și al celei noi. Iar Simeon primind sfârșitul făgăduinței făcute lui, binecuvântând pe Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu, semnele pătimirii Sale mai înainte le-a spus, și de la Dânsul a cerut slobozire, strigând: Acum mă slobozește, Stăpâne, precum mai înainte mi-ai făgăduit mie; că Te-am văzut pe Tine, Lumina cea mai înainte de veci, Domnul și Mântuitorul poporului celui cu numele Tău numit.

La binecuvântarea pâinilor, se cântă

Troparul, de 3 ori:

Bucură-te ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric; veselește-te și tu bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă și învierea.

Iar de nu va fi priveghere: Miezonoptica după obicei; După întâiul Sfinte Dumnezeule..., în locul lui: Iată Mirele vine... se cântă Troparul praznicului, după al doilea Sfinte Dumnezeule..., Condacul praznicului. Doamne miluiește de 12 ori, și Otpustul. Iar rugăciunea: Pomeniște Doamne... nu se zice.

***

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul de 3 ori.

După întâia Catismă, Sedealna glasul 1. Însăși Podobia.

Ceata îngerească să se spăimânteze de minune, iar noi oamenii văzând negrăită pogorârea lui Dumnezeu, cu glasuri cântare să strigăm. Că pe Acela de Care se cutremură puterile cerești, Îl cuprind acum mâinile bătrânului, pe unul Iubitorul de oameni.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După a doua Catismă, SEDEALNA glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Cela ce este împreună cu Tatăl pe Scaunul cel Sfânt, venind pe pământ, S-a născut din Fecioară, și Prunc s-a făcut, Cel ce este cu anii nemărginit. Pe Care primindu-L Simeon în brațe, bucurându-se a zis: Acum slobozește Îndurate, veselind pe robul Tău.

Slavă... Și acum..., tot aceasta:

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Prunc Te-ai făcut pentru mine, Cela ce ești vechi de zile, curățirii Legii Te împărtășești, Preacurate Dumnezeule, ca să-mi încredințezi mie trupul Cel din Fecioară. Și acestea Simeon în taină știindu-le, Te-a cunoscut pe Tine, Dumnezeu, cel ce Te-ai arătat în trup; și ca pe o viață Te-a cuprins și bucurându-se, ca un bătrân, a strigat: Slobozește-mă, că Te-am văzut pe Tine, Viața tuturor.

Slavă... Și acum..., iar aceasta.

Antifonul întâi, al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun...

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca. (II, 25-32)

În vremea aceea, era un om în Ierusalim, anume Simeon...

Psalm 50,

Slavă... **glasul al 2-lea.**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum..., **tot aceasta.**

Apoi Stih: *Miluește-mă Dumnezeule după mare mila Ta...*

Stihira, glasul al 6-lea:

Să se deschidă astăzi ușa Cerului, că Cuvântul Tatălui cel fără început, luând început sub ani, nedespărțindu-Se de a Sa Dumnezeire, de Fecioara Maică, ca un prunc de patruzeci de zile, de bunăvoie S-a dus în Biserica Legii. Și pe Acesta în brațe Îl primește bătrânul, strigând: Slobozește-mă, căci văzură ochii mei mântuirea Ta. Cea ce ai venit în lume ca să mântuiești neamul omenesc, Doamne, slavă Ție.

CANONUL

Se cântă canonul pe 14 zicând Irmosul de 2 ori, iar Troparele pe 12.

Cântarea 1-a, glasul al 3-lea, al lui Cosma monahul.

Irmos:

Adâncul mării, ca pe uscat l-a trecut oarecând soarele, căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, înaintea poporului celui ce a trecut pedestru marea, și cu plăcere lui Dumnezeu a cântat: Să cântăm Domnului, că cu slavă S-a proslăvit.

Să picure norii apă, că Soarele Hristos pe nor ușor a venit, ca un prunc în Templu, fiind purtat pe brațe preacurate. Pentru aceasta credincioșii să strigăm: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

Slavă...

Întăriți-vă mâini slăbite de bătrânețe ale lui Simeon și picioare prea trudite ale bătrânului drept vă mișcați spre întâmpinarea lui Hristos, dănțuire cu cei fără de trupuri începeți. Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

Și acum...

Ceruri, cele ce sunteți cu înțelepciune întinse, veseliți-vă, și te bucură pământule, că din prea dumnezeieștile sânuri odrăslind Ziditorul Hristos, de Maica Fecioară, lui Dumnezeu Tatălui se aduce Prunc, Cel mai înainte de veci; căci cu slavă S-a proslăvit.

Catavasia, Irmos același.

Cântarea a 3-a,

Irmos:

Întărirea celor ce nădăjduiesc în Tine, întărește Doamne Biserica Ta, pe care o ai câștigat cu scump sângele Tău.

Cel Unul-Născut din Tatăl mai înainte de veci, Prunc Unul-Născut din Fecioară nesticată S-a arătat, lui Adam tinzându-i mâna.

Slavă...

Pe cel întâi zidit, ce s-a făcut prin amăgire cu minte pruncească, iarăși îndreptându-l Dumnezeu Cuvântul, Cel ce Prunc S-a arătat.

Și acum...

Firea cea făcută din pământ, care iarăși s-a întors într-însul, a arătat-o Ziditorul asemenea Dumnezeirii, făcându-Se ca un prunc fără schimbare.

Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif..

În muntele Sinai de demult a văzut Moise spatele lui Dumnezeu, și glas dumnezeiesc nedeslușit, s-a învrednicit a auzi în nor și în vifor. Iar acum Simeon, pe Dumnezeu Cel ce S-a întrupat fără schimbare pentru noi, în brațe L-a luat; și bucurându-se s-a dus din aceste de aici la viața cea veșnică. Pentru aceasta a strigat: Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Cântarea a 4-a,

Irmos:

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase, că ieșind din Chivotul sfințirii Tale, din nesticata Maică, în Biserica slavei Tale Te-ai arătat, ca un Prunc în brațe purtat și s-au umplut toate de lauda Ta.

Bucurându-te Simeoane tănuitorule al celor negrăite, Născătoarea de Dumnezeu a strigat: Pe Cuvântul Hristos, Cel ce S-a făcut Prunc, Care S-a vestit ție de demult de la Duhul Sfânt, primește-L în brațe, strigându-i Lui: Umplutu-s-au toate de lauda Ta.

Slavă...

Spre Cel în Care ai nădăjduit din vârstă pruncească, Simeoane, mângâierea dumnezeiescului Israil, bucură-te să-L primești acum în brațe, pe Hristos, Făcătorul Legii și Stăpânul, Care a plinit rânduiala Legii, strigându-i Lui: Umplutu-s-au toate de lauda Ta.

Și acum...

Văzând Simeon, cu trupul ca pe un Prunc pe Cuvântul Cel fără de început, de Fecioara purtat, ca pe scaunul cel de Heruvimi, pe Pricinuitoarea ființării tuturor, minunându-se a strigat Lui: Umplutus-au toate de lauda Ta.

Cântarea a 5-a,

Irmos:

Când a văzut Isaia cu închipuire, pe Dumnezeu pe Scaun Preaînalt, de îngerii slavei înconjurat, a strigat: O ticălosul de mine! Că mai înainte am văzut pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpânește pacea și lumina cea neînserată.

Cunoscând dumnezeiescul bătrân slava cea mai înainte arătată, de demult prorocului, și văzând pe Cuvântul de mâinile Maicii ținut, a strigat: o, Curată, Bucură-te! Că cuprinzi ca un scaun pe Dumnezeu, lumina cea neînserată, și pe Cel ce stăpânește pacea.

Slavă...

Plecându-se bătrânul și cu dumnezeiească cuviință atingându-se de tălpile celei ce n-a știut de nuntă, și Maicii lui Dumnezeu, a zis: Foc porți Curată și mă înfricoșez a lua în brațe pe Dumnezeu, Lumina cea neînserată, pe Cel ce stăpânește pacea.

Și acum...

Curățitu-s-a Isaia, luând cărbunele de la Serafim, și bătrânul a strigat Maicii lui Dumnezeu: Tu ca un clește, cu mâinile mă luminezi, dându-mi pe Acela pe Care-L porți, Lumina cea neînserată, pe Cel ce stăpânește pacea.

Cântarea a 6-a,

Irmos:

Strigat-a Ție bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu ești Dumnezeul meu!

În Sion Tu Te-ai pus piatră de poticneală celor neplecați, și piatră de sminteală, iar credincioșilor neclintită mângâiere.

Slavă...

Cel ce cu adevărat ai purtat chipul Celui ce Te-a născut mai-nainte de veci, pentru milostivire, acum cu neputința omenească Te-ai îmbrăcat.

Și acum...

Pe cel ce se închină Ție, Fiului celui de sus, Fiului Fecioarei Lui Dumnezeu, Celui ce Te-ai făcut Prunc, acum slobozește-l în pace.

CONDAC, glasul 1.

Cela ce ai sfințit pântecul Fecioarei cu Nașterea Ta și mâinile lui Simeon care Te-a întâmpinat acum le-ai binecuvântat, și precum se cuvenea, ne-ai mântuit pe

noi, Hristoase Dumnezeule; împacă lumea ce se află în războaie și întărește Biserica pe Care o ai iubit, unule Iubitorule de oameni.

ICOS

Către Născătoarea de Dumnezeu să alergăm, cei ce voim să vedem pe Fiul ei, Cel adus la Simeon; pe Care cei fără de trupuri din Cer văzându-L, s-au spăimântat, zicând: Lucruri minunate vedem acum și preaslăvite, necuprinse și negrăite. Că Cea ce a zidit pe Adam, este purtat ca un Prunc. Cel neîncăput, încape în brațele bătrânului. Cel ce este în Sâmurile cele nemărginite ale Părintelui său, de bunăvoie se cuprinde cu trupul, iar nu cu Dumnezeirea, unul Iubitorul de oameni.

SINAXAR

Întru această lună, în ziua a doua, se prăznuiește **Întâmpinarea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când L-a primit pe El dreptul Simeon în brațele sale.**

Trecând patruzeci de zile după mântuitoarea Întrupare și Naștere a Domnului nostru Iisus Hristos, cea fără împreunare bărbătească, din pururea Fecioara Maria, întru această cinstită zi, s-a adus în biserică Domnul nostru Iisus Hristos de Preasfânta lui Maică și de dreptul Iosif, după obiceiul Legii vechi. Atunci, bătrânul Simeon, căruia i se făgăduise de Duhul Sfânt să nu vadă moarte, până ce nu va vedea pe Domnul Hristos, l-a luat pe El în brațe, și mulțumind lui Dumnezeu mărturisind, a strigat: Acum slobozește pe robul tău Stăpâne, după cuvântul tău în pace; iar după aceasta cu multă bucurie s-a mutat de la cele pământești, la cele cerești și veșnice.

Tot în această zi, Sfântul Mucenic Agatodor.

Tot în această zi, Stântul noul Mucenic Iordan din Trapezunt, care în Constantinopol a suferit mucenicia la anul o mie șase sute cincizeci și prin sabie s-a săvârșit.

Tot în această zi, Sfântul noul Mucenic Gavriil, care a suferit mucenicia în Constantinopol la anul o mie șase sute șaptezeci și șase și care prin sabie s-a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne mântuiește pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a,

Irmos:

Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit, și în Fecioară nestricată Te-ai sălășluit, Dumnezeu Cuvântul, Te laudăm cântând cu bunăcredință: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Lui Adam celui ce locuiește în iad, merg să-i vestesc, și Evei să-i aduc bună vestire, Simeon a strigat, cu prorocii dănțuind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Dumnezeu, cel ce mântuiește neamul pământesc, până la iad va veni, și celor robiți iertare va da și orbilor vederea, încât și mușii să strige: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum...

Și prin inima ta, Preacurată, a zis mai înainte Simeon, sabie va trece pe Cruce văzând pe Fiul tău, Căruia strigăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a,

Irmos:

Cu focul cel de nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce au stătut pentru buna credință, și de văpaie nevătămându-se, dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Poporule al lui Israil, văzând pe Emmanuel, slava ta, Prunc din Fecioară, înaintea dumnezeiescului sicriu, acum dănuiește, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Iată a strigat Simeon: Acesta va fi semn de poticnire, Dumnezeu fiind și Prunc, Acestuia cu credință să-i cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum...

Viață din fire fiind, Acesta va fi cădere celor neplecați, Prunc făcându-Se Dumnezeu Cuvântul, și sculare tuturor celor ce cântă cu credință: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

La Cântarea a 9-a.

Ceea ce ești mai cinstită... nu se cântă, ci stihurile acestea:

Stih: *Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor creștinilor, acoperă, apără și păzește pe cei ce nădăjduiesc întru tine.*

Stih: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bună ajutoare a lumii, acoperă-ne și ne păzește de toată nevoia și nevoia.*

În lege, în umbră, și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii, toată partea bărbătească, ce deschide pantecele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul cel mai înainte născut, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim.

Stih: *De Dumnezeu primitorule Simeon vino și ridică pe Hristos, pe Care l-a născut Fecioara Preacurata Maria.*

Stih: *Îmbrățișează cu mâinile bătrânul Simeon, pe Făcătorul legii și Stăpânul a toate.*

Stih: *Nu Mă ține pe mine bătrânul, ci Eu îl țin pe dânsul, fiindcă acesta cere slobozire de la Mine.*

Stih: *Clește tainic cum porți pe Cărbune? cum hrănești pe Cel ce toate le hrănește?*

Pentru cei nou-născuți, de odinioară, se aducea jertfă o pereche de turturele sau doi pui de porumbei, pentru aceea dumnezeiescul bătrân și înțeleapta Anna Prorocița, Celui născut din Fecioară și Fiului Celui născut din Tatăl, ce S-a adus la Templu, slujindu-i L-au slăvit.

Stih: *O fiica lui Fanuil, vino și stai împreună cu noi și mulțumește lui Hristos Mântuitorul, Fiului lui Dumnezeu.*

Stih: *Anna cea înțeleaptă mai înainte procește cele înfricoșate, mărturisind pe Ziditorul Cerului și al pământului.*

Stih: *Necuprinse sunt îngerilor și oamenilor cele ce s-au făcut de tine, Maică Fecioară Curată.*

Stih: *Porumbița cea Preacurată, Mielușea cea neîntinată, aduce pe Mielul și Păstorul în Templu.*

Datu-mi-ai mie, strigat-a Simeon, bucuria mântuirii Tale, Hristoase, primește pe slujitorul Tău care a lucrat în umbra Legii, pe propovăduitorul tainic al harului celui nou, care cu laudă Te slăvește.

Stih: *O, Hristoase ! Împărate al tuturor, dreptcredincioșilor robilor Tăi, dăruiește-le biruință asupra vrăjmașilor.*

Stih: *O, Hristoase ! Împăratul tuturor, fierbinți lacrimi dă-mi mie, ca să plâng sufletul meu care rău l-am pierdut.*

În loc de Slavă...

Dumnezeirea cea în trei străluciri și Ipostasuri, cu bunăcredință să o lăudăm.

În loc de Și acum...

O Fecioară Marie, luminează sufletul meu cel cumplit întunecat de dulcețile vieții.

Cu sfințită cuviință prorocind Anna, înțeleapta și Cuvioasa și bătrâna, s-a mărturisit Stăpânului, în Templu în chip lămurit, iar pe Născătoarea de Dumnezeu propovăduindu-o tuturor celor ce erau acolo, o a slăvit.

LUMINÂNDA, însăși Podobia.

Cu Duhul în Templu înainte stând bătrânul, în brațe a primit pe Stăpânul Legii, strigând: Acum de legătura trupului mă slobozește în pace, precum ai zis, că văzură ochii mei descoperirea neamurilor și mântuirea lui Israil. (de trei ori)

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Legea cea din Scriptură plinindu-o Iubitorul de oameni, acum în Templu S-a adus și l-a primit pe El în brațe bătrânești Simeon bătrânul, strigând: Acum mă slobozește la fericirea cea de acolo, că Te-am văzut astăzi îmbrăcat cu trup muritor pe Tine, Cel ce domnești peste viață, și peste moarte stăpânești. (de două ori)

Lumină spre descoperirea neamurilor Te-ai arătat Doamne, pe nor ușor sezând, Soarele dreptății, Legea cea din umbră plinind și arătând începătura harului celui nou. Pentru aceasta pe Tine văzându-Te Simeon, a strigat: Din stricăciune mă slobozește, că Te-am văzut astăzi.

De sânurile Părintelui nedespărțindu-te cu Dumnezeirea, Te-ai întrupat precum bine ai voit, ținut fiind în brațele pururea Fecioarei. Cea ce ții toate cu mâna Ta, Te-ai dat în mâinile primitorului de Dumnezeu Simeon, care cu bucurie a strigat: acum slobozește pe robul Tău în pace, Că Te-am văzut, Stăpâne.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea; a lui Gherman:

Cel ce în ziua de astăzi bine ai voit a Te culca pe mâini bătrânești, ca întru-un car de Heruvimi, Hristoase Dumnezeule, izbăvește-ne și pe noi, cei ce Te lăudăm pe Tine, chemându-te, de tirania patimilor și mântuiește sufletele noastre ca un iubitor de oameni.

Doxologia mare, Ecteniile și Otpustul.

Ceasul întâi și Otpustul mare.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Cântarea a 3-a, și a 6-a, pe 8. După Vohod se zice Stihul acesta: Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa, înaintea popoarelor a descoperit dreptatea Sa. Apoi Troparul praznicului, Slavă... Și acum... Condacul, Prochimen, glasul al 3-lea, Cântarea Născătoarei de Dumnezeu: Mărește suflete al meu pe Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale... Apostolul din Epistola către Evrei: Fraților, fără de nici o îndoială cel mai mic de cel mai mare se binecuvintează. Aliluia, glasul al 8-lea: Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne... Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor... Evanghelia de la Luca(II, 22-40): În vremea aceea, au adus părinții pe Iisus Pruncul la Ierusalim...

Chinonicul: Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.